

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 104/25

U Luxembourg 1. kolovoza 2025.

Presuda Suda u predmetu C-600/23 | Royal Football Club Seraing

Nogomet: Sud utvrđuje pravo, osobito klubova i igrača, da ishode djelotvoran sudski nadzor arbitražnih pravorijeka koje donese Sportski arbitražni sud

Sudovi država članica moraju moći provesti detaljan nadzor usklađenosti tih pravorijeka s temeljnim pravilima prava Unije

U području nogometa, kao i u mnogim drugim sportovima, podvrgavanje sporova arbitraži općenito se ne prihvaća svojevrijedno, nego ga sportašima i klubovima jednostrano nameću međunarodni savezi, poput Fédération internationale de football association (Međunarodna nogometna federacija, FIFA).

U tim je okolnostima neophodno da se pokretanjem arbitraže ne ugrožavaju prava i slobode koje temeljna pravila Unijina prava jamče sportašima, klubovima i, u širem smislu, svim drugim osobama koje se profesionalno bave sportom ili obavljaju s njime povezanu ekonomsku djelatnost. Stoga je Sud danas odlučio da nacionalni sudovi moraju biti ovlašteni, na zahtjev pojedinaca ili čak po službenoj dužnosti, provesti temeljit pravni nadzor usklađenosti arbitražnih pravorijeka Sportskog arbitražnog suda (CAS) s Unijinim javnim poretom.

Usto, ako nacionalni propis ili propis sportskog saveza sprečava nacionalne sudove da izvršavaju svoje ovlasti, ti sudovi moraju izuzeti iz primjene taj propis.

Belgijski klub Royal Football Club Seraing (RFC Seraing) sklopio je 2015. ugovore o financiranju s malteškim društvom Doyen Sports kojima se predviđa prijenos dijela ekonomskih prava nekih njegovih igrača na to društvo. Smatrajući da se tom vrstom ugovorâ krši zabrana trećim osobama da imaju udjele u ekonomskim pravima igrača, FIFA je klubu izrekla nekoliko sankcija, to jest zabranu registriranja novih igrača tijekom nekoliko razdoblja i novčanu kaznu. Te je sankcije potvrdio CAS, globalno tijelo za rješavanje sporova u području sporta, a zatim i švicarski Savezni sud.

Osporavajući usklađenost FIFA-inih pravila s Unijinim pravom, RFC Seraing je nakon toga pokrenuo postupak pred belgijskim sudovima. Sudovi koji su odlučivali o meritumu smatrali su da je CAS-ov pravorijek konačan i pravomoćan te da stoga ne mogu preispitati to pitanje usklađenosti. Belgijski Kasacijski sud, pred kojim je pokrenut postupak, odlučio je Sudu uputiti prethodno pitanje. On ga u biti pita je li, s obzirom na pravo Unije, prihvatljivo da nacionalni sudovi, zbog načela pravomoćnosti, ne mogu nadzirati arbitražni pravorijek koji je donio CAS i potvrdio švicarski Savezni sud, to jest sud treće zemlje koji nema mogućnost uputiti Sudu prethodno pitanje.

Sud je presudio da su nacionalna pravila kojima se pravomoćnosti pripisuje takav doseg **protivna pravu Unije**. Naime, primjena takvih pravila **onemogućava** pojedincima da od sudova država članica ishode **djelotvoran sudski nadzor** takvog arbitražnog pravorijeka.

Konkretnije, Sud najprije podsjeća na to da pojedinci načelno mogu pokrenuti arbitražu, pri čemu, međutim, dodaje

da, ako se ta arbitraža treba provesti unutar Unije, valja osigurati njezinu usklađenost s Unijanim pravosudnim ustrojem i poštovanje njezina javnog poretka.

Nadalje, Sud utvrđuje da je u ovom slučaju CAS-ov pravorijek donesen primjenom mehanizma arbitraže koji je međunarodni sportski savez (FIFA) jednostrano nametnuo, kao što je to često slučaj u sporovima povezanim sa sportom.

Sud je zbog toga presudio da, kako bi se zajamčila djelotvorna sudska zaštita sportaša, klubova i drugih pojedinaca koji mogu biti uključeni jer se bave ekonomskom djelatnošću povezanom sa sportom na području Unije, pravorijeci koje donese CAS **moraju moći biti predmet djelotvornog sudskog nadzora**. Stoga, iako ga se može valjano ograničiti kako bi se uzelo u obzir posebnosti arbitraže, taj nadzor u svakom slučaju mora omogućiti pojedincima da ishode detaljan sudski nadzor **usklađenosti tih pravorijeka s načelima i odredbama Unijina javnog poretka**. Usto, mora biti moguće odrediti privremene mjere i uputiti **Sudu zahtjev za prethodnu odluku**.

Naposljetku, u slučaju kad je riječ o povredi pravila tržišnog natjecanja ili prava na slobodno kretanje, dotični pojedinci moraju moći od navedenih sudova zahtijevati ne samo da utvrde tu povredu i nalože naknadu štete koju im je uzrokovala nego i da zaustave postupanje koje je dovelo do navedene povrede.

Osim toga, Sud dodaje da nacionalni sud ima **obvezu po službenoj dužnosti izuzeti iz primjene sve nacionalne propise ili propise sportskog saveza koji bi predstavljali prepreku takvoj djelotvornoj sudskoj zaštiti pojedinaca**.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju, kratak prikaz presude](#) objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Snimke s objave presuda dostupne su na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

[Ovdje](#) ćete pronaći video u kojem Sud Europske unije objašnjava presudu.

Ostanite povezani!

